◆ **Məzahir Hüseynzadə** ◆ **Osman Fərmanoğlu**

Deyişmə

Məzahir Hüseynzadə

Yenə də dağlara duman sis gəlir,
Qoy gəlsin dolayda azan deyiləm.
Ağlıma deyənlər, qələmdən gülür
Ürəyim deməsə, yazan deyiləm.

Osman Fərmanoğlu

Paşam, çox düşmüşəm dumana, çənə
Alın yazısını pozan deyiləm...
Köhnə havalarda əsərək yenə
Olandan deyirəm, susan deyiləm.

Məzahir Hüseynzadə

Bir əsər- əlamət qalmayıb ərkdən
Yaxşı ki, təpərim düşməyir həkdən
Yellənən simlərim, yellənir kökdən
Mizrabla gül vuran ozan deyiləm.

Osman Fərmanoğlu

Vaxtında sözümü demədim bərkdən,
Çəkib endirildim Babəktək Ərkdən,
Yüz ələyən ola xəlbir, ələkdən,
Yenə də səsimi qısan deyiləm.

Məzahir Hüseynzadə

Yollarım əzilib, xıncım xıncımdı,
Yanıb külə dönən saç qaxıncımdı,
Misralar yıxılan dar ağacımdı,
Özümü şeirdən asan deyiləm.

Osman Fərmanoğlu

Baş giley eyləyər saç vəfasıza,
Lil gətirən sular neylər susuza.
İndi dar nə gəzir, gedirlər duza,
Mən ayaq altını qazan deyiləm.

Məzahir Hüseynzadə

Ömür bura qədər, birtəhər dözdü,
Gülməyin, hədəfim ən azı yüzdü,
Bunlar zarafatdı, adicə sözdü,
Hələ gizlindəyəm ad san deyiləm.

Osman Fərmanoğlu

Düşünmə şairin hər sözü haqdı,
Yüz deyən adaşım yalançı çıxdı.
Daha oynadığım "aşıq- aşıqdı",
Hər hərcayı sözə qızan deyiləm.

Məzahir Hüseynzadə

Çox gördük dünyada, dadar, doymazı,
Biri yağ içində, biri tamarzı,
Gedirəm sabaha, alnımda yazı,
Yazılan yazılıb, pozan deyiləm.

Osman Fərmanoğlu

Ocaqdan gəlmədir gözün toxluğu,
Yoxun varlığıdır, varın yoxluğu..
Heç vaxt sulamadım yuxa qulağı,
Qapaqsız qaynayan qazan deyiləm.

Məzahir Hüseynzadə

Açılıb yaxası, sözün düymələ,
Sən özün açmışdın, özün düymələ,
Mən də ürəyimi, yazıram belə,
Axı *Məzahir*əm Osman deyiləm.

Osman Fərmanoğlu

Yaxasız köynəkdi, nə düymələmə,
Düyməsiz aləmdən düymə diləmə,
Öyünüb Məzahir, Məzahir, demə,
Bil mən də sonuncu *Osman* deyiləm.